

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 77.

Trettende Session.

23de Møde.

Mandagen den 4de November Kl. 1.

(Fortsat.)

J. N. Hansen (fortsat): Det er slet ikke noget Unaturligt, at en Djes Borgere, der sidde i Borgerrepræsentationen og see Sagen fra Borgernes Standpunkt, kunne komme til at see en Sag ganske anderledes end en Mand, der er opdraget til Embedsmand, der af Regjeringen er ansat som Embedsmand, og som staaer under Amtmanden og Ministeren. Skulde det være nødvendigt at forstaae dette, som om man havde sagt, at der var et undersundigt Complot tilstede imellem Embedsmændene? Nei, det maa jeg bestemt afvise.

Formanden: I Anledning af den sidste ærede Talers Ytringer skal jeg bemærke; at jeg troer, det berøer paa en Misforstaaelse, naar han har forudsat, at Ministeren havde sagt, at den ærede Taler i sit tidligere Foredrag havde udtalt, at der bestod undersundige Complotter mellem Embedsmændene.

J. N. Hansen: Jeg forstod det som rettet mod mig.

Feddersen: Jeg erkjender tilvisse, at der i det fremkomne Forslag er flere Tanker, der vistnok kunne fortjene Bifald, og det er allerede med Føie udhævet, at navnlig den Tanke, der er udtalt i § 2, vistnok fortjener en høi Grad af Paaagielse. Det er i sin Ordret, at de to forskjellige Afdelinger af Communalbestyrelsen

komme til at blive lige stillede ved Siden af hinanden, og det maa vistnok ansees for en Mangel ved Anordningen af 24de October 1837, at Forholdet blev saaledes, at Communalbestyrelsen ordentligviis ikke kjendte Indholdet af den sidste Betænkning, som blev afgivet i vedkommende Sag. Jeg skulde derfor ogsaa for mit Vedkommende være aldeles villig til at gaae ind paa en saadan Afgjørelse af det foreliggende Spørgsmaal som den, der er foreslaaet i § 2, men derimod maa jeg med Hensyn til § 1 være enig i en Deel af de Betænkneligheder, der ere blevene idetmindste antydede fra Ministerens Side, naaget der dog kan være fuld Føie til i enkelte Retninger at udvide Communalbestyrelsens Indflydelse, og navnlig vil Thinget vistnok være modtageligt for den Tanke, at Borgermestervalget kunde gaae over til Communerne. Saaledes som Forholdet imidlertid for Diebliffet er — og det er dog fornemmelig det, vi maae gjøre til Gjenstand for vore Betragtninger — er der flere Omstændigheder, som vel maae paaagtes. Den ærede Forslagsstiller har søgt en Motivering for sit Forslag i den Omstændighed, at Herredsfogdens Medvirkning i Sogneforstanderskaberne var bortfalden ved Lov af 22de Marts 1855, men det er allerede antydet af den høitagtede Minister, at denne Betragtning i Grunden ikke har stor Betydning, da Herredsfogden repræsenterer Herredet, medens Sogneforstanderne ordentligviis kun have med Sognets særlige Anliggender at gjøre. Det er jo ogsaa klart, at den ærede Forslagsstillers Analogi, hentet fra Loven af 22de Marts 1855, maatte føre langt videre, end han antydede, thi Herredsfogden